

[Albrechtsen]

de magtfordeling i Europa med militære midler, foreligger i forbindelse med det, vi alle håber ikke vil ske, nemlig at der kommer en almindelig europæisk konflikt – derom troede jeg i og for sig vi alle var enige – og det gør teorien om det såkaldte militære tomrum fuldstændig irrelevant: der er ikke noget militært tomrum. Hvis den almindelige europæiske konflikt kommer, er det for sent, og så har det ingen som helst betydning, om der skulle foreligge militære tomrum i den klassiske tankegang, som man havde under anden verdenskrig, før den våbenteknologiske udvikling gjorde sådanne begreber helt overflødige.

Nej, jeg tror, man må konstatere, at fru Connie Hedegaard stillede det rigtige spørgsmål, som jo allerede Viggo Hørup stillede, nemlig: hvad skal det nytte? Og svaret har lige siden Viggo Hørups dage været ganske enkelt: det nytter ikke!

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Nej, jeg stillede nu ikke spørgsmålet: hvad skal det nytte? Jeg spurgte SF, om SF mente, det kunne nytte. Jeg synes, det er betegnende, at når man spørger SF direkte, om partiet nu har brudt med sin traditionelle afrustningslinje og dermed har markeret på sit landsmøde, at det tror på, at det kan lade sig gøre at forsvare Danmark, så begynder hr. Gert Petersen i stedet for at tale om atomvåben, og det er lidt besynderligt i en finanslovsdebat, for det er jo ikke atomvåbenbevillinger, der tynger det danske forsvarsbudget.

Det undrer mig bare, at man på et stort partis landsmøde kan skifte forsvarspolitiske signaler, som hr. Gert Petersen sagde, og bryde med den traditionelle afrustningslinje, uden at det på nogen måde får konsekvenser for de forslag, landets ret så store parti i opposition stiller her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Selv om vi jo for længst har forladt dagsordenspunktet om drøftelse af ændringsforslag til finansloven, finder jeg anledning til to bemærkninger, dels en kvittering over for hr. Camre for hans velgørende og klare udtalelse om, hvad han og hans parti vil med det

danske forsvar, dels en bemærkning til hr. Gert Petersen, som jeg kan forstå nu, hvor han har fået den ene kurv efter den anden i de senere uger og måneder fra Socialdemokratiet, bejler til Fremskridtspartiet; i hvert fald er der meget stor overensstemmelse mellem hr. Gert Petersens udtalelse i dag om det danske forsvars muligheder og hr. Glistrups udtalelser, da han stiftede Fremskridtspartiet, om den telefonsvarer, der skulle meddele Danmarks overgivelse.

Hvad-kan-det-nytte-spørgsmålet, som nu er bragt ind i debatten, fik jo sin endelige besvarelse den 9. april 1940 – lad os aldrig ønske sådan én igen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Selv hr. Arne Melchior burde være klar over, at det absolut ikke er Fremskridtspartiets linje. Jeg kunne slet ikke se, der var nogen anledning for hr. Arne Melchior til at gøre den bemærkning, han gjorde nu. Jeg har ikke blandet mig i denne forsvarspolitiske debat overhovedet, så jeg synes, den var fuldstændig malplaceret.

Men jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at det absolut ikke er Fremskridtspartiets politik; det var en idé, Glistrup kom med ved Fremskridtspartiets grundlæggelse, og det har aldrig været partiets idé. Hr. Glistrup må da have de ideer, han har lyst til at have, der er vel ikke nogen – heller ikke hr. Arne Melchior – som har lyst til at tage ideerne fra en enkelt person. Det kan jeg ikke forestille mig, for hr. Arne Melchior er jo tilknyttet et parti, som skulle stå for et borgerligt synspunkt, og som går ind for den personlige frihed.

Men som sagt synes jeg, det var en meget malplaceret bemærkning.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Først til hr. Arne Melchior. Jeg tror, at der alligevel er den meget væsentlige forskel, at det for hr. Glistrup – jeg skal selvfølgelig ikke kunne bedømme hans motiver – først og fremmest har drejet sig om, hvad der skal ske i Danmark. Og så må resten af verden i øvrigt have det så godt.